

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΑΒ

283

24-10-19

ΙΩΑΝΝΗ Δ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ Ν.Δ

ΠΡΟΣ: Κ. ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΘΕΜΑ: Επανεκπαίδευσης ως παιδαγωγικού βήματος στην εκπαιδευτική διαδικασία των δασκάλων καθηγητών.

✓

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Των ιδιοκτητών και των καλλιεργητών της αγροτικής περιοχής «Μπουρνιά»
Καλαμάτας

Προς

Τον Βουλευτή Μεσσηνίας κ Γιάννη Λαμπρόπουλο

Αξιότιμε κ. Βουλευτά,

Η περιοχή Μπουρνιά του Δήμου Καλαμάτας αποτελείται από αγροτικές εκτάσεις στις οποίες τώρα καλλιεργούνται αγροτικά προϊόντα, όπως πατάτες, φιστίκια και φασόλια. Το έδαφος της περιοχής είναι εξαιρετικά γόνιμο και γι' αυτό μεγάλης παραγωγικής δυνατότητας. Ταυτόχρονα οι εκτάσεις της περιοχής κοντά στη θάλασσα, λόγω της αμμώδους υφής τους παράγουν πρώιμα προϊόντα, και για την ακρίβεια την πιο πρώιμη πατάτα στον ελληνικό χώρο. Για τους λόγους αυτούς, η περιοχή Μπουρνιά συνεισφέρει σημαντικά στην εθνική οικονομία.

Η περιοχή καλλιεργείται ανελλιπώς ήδη από τα μέσα του 19ου αιώνα και με διαφορετικές καλλιέργειες από τις σημερινές, όπως σταφίδες, σύκα και διάφορα οπωροφόρα δένδρα. Οι αγρότες κατέχουν τίτλους ιδιοκτησίας ήδη από την εποχή εκείνη, ενώ το όριο της ιδιοκτησίας για όλα τα νότια αγροκτήματα σύμφωνα με τους τίτλους αυτούς είναι η «ακτή θαλάσσης»

Το 1987 δημοσιεύτηκε το ΦΕΚ 611Δ, το οποίο καθόρισε την οριογραμμή του νέου αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού στη Δυτική παραλία Καλαμάτας. Ο καθορισμός του νέου αιγιαλού και της παραλίας απέκοψε από τα αγροκτήματα ζώνη πλάτους στη διεύθυνση βορρά-νότου 20 περίπου μέτρων. Για τον καθορισμό του παλαιού αιγιαλού η αρμόδια επιτροπή δε ζήτησε, όπως όφειλε, τους τίτλους ιδιοκτησίας των αγροτών. Δε χρησιμοποίησε επιστημονικές μελέτες για να υπολογίσει τον τυχόν ρυθμό απόθεσης προσχώσεων από τον ποταμό Πάμισο. Εδώ αναφέρουμε ότι η ακτογραμμή στην περιοχή από το 1945 έως σήμερα είναι πρακτικά αμετακίνητη. Ταυτόχρονα εντός του παλαιού αιγιαλού συμπεριλήφθηκαν παλαιές οικίες οι οποίες νομίμως είχαν χτισθεί προ του 1945. Επίσης, συμπεριλήφθηκαν νεόδμητες οικίες για τις οποίες η ίδια η πολιτεία είχε εκδώσει νόμιμη άδεια και οι πολίτες είχαν ανεγείρει με τεράστια δαπάνη ιδίων πόρων. Η ίδια η οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού έγινε με τρόπο που παραβιάζει την κοινή λογική, τους φυσικούς νόμους και την αρχή της ισοτιμίας και της αναλογικότητας του κράτους απέναντι στους πολίτες: η οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού ορίστηκε σε άλλες περιπτώσεις 80 μέτρα, σε άλλες 30 μέτρα και άλλες μηδέν μέτρα βόρεια από την γραμμή της παραλίας.

Όταν διαπιστώθηκε από τους αγρότες η παραπάνω διοικητική διαδικασία αυτοί σχημάτισαν επιτροπή και με στοιχεία που συγκέντρωσαν ζήτησαν από την κτηματική υπηρεσία να προβεί σε επανακαθορισμό του παλαιού αιγιαλού. Το συλλογικό αίτημα για επανακαθορισμό τελικά δεν προχώρησε εξαιτίας της άρνησης του Γ.Ε.Ν., υπηρεσίας που πλέον δε συμμετέχει στην οριοθέτηση του αιγιαλού.

Πάντως, ένας από τους αγρότες, συνεχίζοντας ατομικά τις προσπάθειες πέτυχε τον επανακαθορισμό του παλαιού αιγιαλού στα όρια της ιδιοκτησίας του.

Το 1999 η έκταση κτηματογραφήθηκε. Το Εθνικό Κτηματολόγιο εφάρμοσε τις οριογραμμές του νέου αιγιαλού και της παραλίας που είχαν δημοσιευτεί στο ΦΕΚ 611Δ/1987 και καταχώρησε τις αντίστοιχες εκτάσεις στο δημόσιο. Δεν εφάρμοσε, όμως, την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού που είχε δημοσιευτεί στο ίδιο ΦΕΚ. Ότι έκταση περιλαμβανόταν στον παλαιό αιγιαλό καταχωρήθηκε στον αγρότη που κατείχε την ιδιοκτησία και όχι στο δημόσιο.

Από το 1999 έως σήμερα το δημόσιο δεν προέβαλε καμία απαίτηση επί των εκτάσεων εντός του παλαιού αιγιαλού. Στο μεταξύ έγιναν πλήθος μεταβιβάσεων, νομίμων σύμφωνα με τις αντίστοιχες κτηματογραφικές εγγραφές. Το δημόσιο εισέπραξε όλους τους αντίστοιχους φόρους. Οι εκτάσεις δηλώνονταν στην ιδιοκτησία των αγροτών με την αντίστοιχη εισπράξη ΕνΦΙΑ από μέρους του δημοσίου.

Ξαφνικά τον Ιούλιο του 2019, λίγες εβδομάδες πριν από την οριστικοποίηση των κυριοτήτων στο κτηματογραφικό γραφείο Καλαμάτας, το δημόσιο αποφάσισε, όψιμα, να διεκδικήσει τις εκτάσεις των αγροτών εντός του παλαιού αιγιαλού. Για το σκοπό αυτό, όμως, μήπως αποφάσισε να κάνει ότι όφειλε να κάνει τα τελευταία χρόνια: να συγκεντρώσει τα στοιχεία για τις ιδιοκτησίες των αγροτών και να τοποθετήσει εμπειρογνώμονες για την εξέταση του ζητήματος; Όχι μόνο το δημόσιο δεν έπραξε την υποχρέωσή του, αλλά επέλεξε το χειρότερο τρόπο για να διεκδικήσει την απαίτησή του: αποφάσισε να σύρει στα δικαστήρια μαζικά όλους τους ιδιοκτήτες των διεκδικούμενων αγροτικών εκτάσεων. Η δε σκοπιμότητα της μεθόδου είναι ξεκάθαρη: οι αγωγές είναι ατομικές, ώστε το δημόσιο να αντιμετωπίζει τον κάθε αγρότη μόνο του, δηλαδή με τα μέσα που διαθέτει ο καθένας χωριστά. Έτσι πολλοί, λόγω ανέχειας, θα εγκαταλείψουν την προσπάθεια και οι εκτάσεις τους θα περάσουν «αμαχητί» στο δημόσιο. Με τον τρόπο αυτόν ο πολίτης υποβάλλεται σε δυσβάστακτα δικαστικά έξοδα, σε απίστευτη ταλαιπωρία: σε έρευνες σε υποθηκοφυλακεία με ελλιπή, κατεστραμμένα ή απολεσθέντα αρχεία, σε περιόδους με απουσία ληξιαρχείων και χωρίς υποχρεωτικές πράξεις αποδοχής κληρονομίας. Ταυτόχρονα πλήττεται βάνανυσα το αίσθημα ασφάλειας του πολίτη: το δημόσιο διεκδικεί γη που αποτελεί τη μοναδική πηγή εισοδήματος των μικρών παραγωγών: σε λίγες περιπτώσεις το 10%, σε πολλές το 25% και σε ορισμένες ακόμα και το 80%. Και όλα αυτά μετά από πολυετή οικονομική κρίση, η οποία έχει εξουθενώσει τους αγρότες και έχει συρρικνώσει το εισόδημά τους.

Επιπρόσθετα, η ξαφνική διεκδίκηση των εκτάσεών μας, προξενεί βασανιστικά ερωτήματα: υπάρχει άραγε υστεροβουλία στη διεκδίκηση αυτή που συνδέεται με την επέκταση του πολεοδομικού σχεδίου του Δήμου Καλαμάτας; Δηλαδή η αναβίωση της απαίτησης του δημοσίου γίνεται τώρα με σκοπό την υφαρπαγή των ιδιοκτησιών των κατοίκων προκειμένου να γίνει εκμετάλλευση των εκτάσεων λόγω προσεχούς τουριστικής ανάπτυξης και κατασκευής λιμανιού;

Επισημαίνουμε ότι η περιοχή μας διαθέτει παραλία εξαιρετικού φυσικού κάλλους. Η αγροτική χρήση γης έχει διαφυλάξει μέχρι τώρα ανέπαφο αυτόν τον φυσικό πλούτο. Αντίθετα από τη μεριά της δημόσιας διαχείρισης η περιοχή έχει υποστεί σημαντική υποβάθμιση: έχει επιλεχτεί για τη λειτουργία του εργοστασίου κεντρικού βιολογικού καθαρισμού της Μεσσηνίας από τη δεκαετία του 1980. Το εργοστάσιο αυτό απορρίπτει τα προϊόντα των επεξεργασμένων λυμάτων στη θάλασσα. Οι κάτοικοι της

περιοχής υποφέρουμε από δυσοσμίες και παλαιότερα από καύση σκουπιδιών. Το εργοστάσιο αυτό βρίσκεται σε μικρή απόσταση από τον αρχαιολογικό χώρο πρωτοελλαδικού μεγάρου. Τέλος αναρωτιόμαστε, βλέποντας το νέο πολεοδομικό σχέδιο, πως είναι δυνατό να βρίσκονται στην ίδια περιοχή, εργοστάσιο επεξεργασίας λυμάτων, λιμάνι (που όπως μαθαίνουμε θα είναι λιμάνι διακίνησης εμπορευματοκιβωτίων) και ξενοδοχεία.

Θεωρούμε ότι χρέος της πολιτικής είναι να ρυθμίζει με βέλτιστο τρόπο τις σχέσεις κράτους-πολιτών και να λύνει προβλήματα. Η δυνατότητα δικαστικής διαχείρισης ενός ζητήματος, ασφαλώς και πρέπει να υφίσταται σε ένα ευνομούμενο κράτος, αλλά η καταφυγή σε αυτήν υποδηλώνει την κοινωνική και πολιτική αποτυχία της αντιμετώπισής του.

Για τους λόγους αυτούς ζητούμε την παρέμβασή σας ώστε:

- Να αποσυρθούν άμεσα όλες οι ατομικές αγωγές, δεδομένου μάλιστα ότι έχει δοθεί πρόσφατα παράταση ενός έτους στην οριστικοποίηση των κυριοτήτων στην Καλαμάτα στο κτηματολόγιο.

- Να γίνει πολιτική διαχείριση του ζητήματος, δηλαδή οι αρμόδιες υπηρεσίες να συγκεντρώσουν όλα τα αναγκαία στοιχεία και να προβούν στο συνολικό επανακαθορισμό του παλαιού αιγιαλού, χρησιμοποιώντας ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες.

Καλαμάτα, 30 Σεπτεμβρίου 2019

Οι αιτούντες

ΤΑ ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΧΕΙΟ
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΛΟΓΩ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ.